

[Oluf Pedersen.]

som jeg talte om, var de ændringer i børnetilskuddet, som både regeringspartierne, de radikale og socialdemokratiet havde taget op på vor foranledning.

Hvad angår mælkeprisens nedsættelse, må jeg sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), som ikke ville godkende mine tal, at de findes i „Statistiske Efterretninger“ for 30. januar 1953. Jeg troede, det ærede medlem holdt sig orienteret; men tallene står til rådighed, det er et offentligt dokument. Så vil jeg gerne have det ærede medlem til at give en forklaring på, hvorfor mælkeprisen ikke faldt. Når det ærede medlem havde regnet med, at prisen faldt, og nu må erkende, at den ikke gjorde det, så er det virkelig det ærede medlem, der må give en forklaring, som han kan slå sig til føls med, så han kan sove roligt om natten.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg forstår, at spørgsmålet om skattelettelse kan vi lade ligge til i morgen, så kan vi diskutere den sag. Jeg synes, det er helt udmærket; til den tid foreligger der også en betænkning.

Hvad børnetilskuddet angår, skal jeg uden videre erkende den gamle sandhed, at blind høne også kan finde et korn. Det ærede medlem har stillet visse forslag, som jeg synes absolut egner sig til saglig drøftelse. De er kommet ind i en opbygning, som hidtil har været bestemt af de krav, det konservative folkeparti har stillet. Det ved bl. a. den højtærede indenrigsminister, idet han og jeg i høj grad har forhandlet disse ting tidligere. Der er nu kommet et nyt element ind; regeringen accepterer det, vi synes om det, altså må der komme noget glimrende ud af det. Der mangler kun en eneste ting. Har det ærede medlem selv fundet ud af det? Der mangler, at det ærede medlem selv skal stemme for det, og det vil han altså ikke!

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det gik jo sådan, at det forslag, som vi gik ind for, tillod man sig fra alle sider at koble ting til, som vi ikke ville være med til. Der er ingen grund til, at vi skal stemme for det tilkoblede, når vi kan få de øvrige partier til at vedtage det rigtige alligevel!

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg beder undskyldte, at jeg blander mig i denne sag. Vi har ikke været med bag de lukkede døre, hvor forhandlingerne er foregået mellem regeringsrepræsentanter og retsforbundet, så vi kan ikke vide noget som helst om, hvad der er foregået. Vi ved kun en eneste ting, at der er tale om et reelt børnetilskudsforslag, som kommer i morgen, som det ærede medlem er tilhænger af, men som hans parti ikke vil stemme for. Det er ikke det eneste tilfælde, for det ærede medlem og hans parti vil ikke stemme for noget som helst, hverken for skattelettelser eller for skatter. Det er det store, store nummer. Det er rigtigt, hvad det ærede medlem sagde: Gud ved, hvad vælgerne vil sige til den form for politik!

Formanden: Jeg henstiller, at man nu går tilbage til den sag, der er på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg skal sige ganske kort, hvorfor vi ikke vil stemme for børnetilskuddet. Vort forslag gik ud på, at de, der var oppe på en skattepligtig indkomst over 12 000 kr., altså 1 000 kr. pr. måned, skulle staten ikke give tilskud til, og i stedet for skulle man bruge den besparelse, der var opnået ved at skære en del af tilskuddet til brød og mælk væk, til fordel for de fattige, således at disse to ting skulle balancere. Den udgiftsforøgelse, vi foreslog, skulle altså modsvares af besparelser, men da man gik hen og ændrede dette sådan, at man nok ville give til børn og de fattige, men opretholdt at give børnetilskud til familier med en skattepligtig indkomst op til 16 000 kr., kunne vi ikke gå med til det.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Hvorfor har det ærede medlem ikke stillet et ændringsforslag, der dækker de synspunkter?

Formanden: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har ordet for en kort bemærkning, og herefter går vi over til talerlisten.

(Korte bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg kan svare det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at hvis han havde